

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 27 maja 2016 r. (sprawa AT.40231 – VIMC/WK&FGB) oraz
- Obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca w ramach niniejszej skargi występuje z żądaniem stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C (2016) 3351 final z dnia 27 maja 2016 r., mocą której odrzucono skargę administracyjną na podstawie art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 ⁽¹⁾.

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi jeden zarzut, w drodze którego utrzymuje przekroczenie uprawnień dyskrecjonalnych.

W tym kontekście skarżąca utrzymuje, że kwestia zastosowania art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 nie jest objęta pełną swobodą uznania Komisji. Instytucja ta musi raczej uwzględnić szczególne okoliczności indywidualnego przypadku i nie może na podstawie tego przepisu odrzucić, bez głębszego uzasadnienia, argumentu będącego już przedmiotem analizy organu państwa.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. 2003 L 1, s.1)

Skarga wniesiona w dniu 3 sierpnia 2016 r. – Pometon/Komisja

(Sprawa T-433/16)

(2016/C 371/20)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Pometon SpA (Martellago, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci E. Fabrizio, V. Veneziano i A. Molinaro)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- tytułem żądania głównego, stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- tytułem żądania subsydiarnego, uchylenie lub obniżenie kary nałożonej na Pometon;
- nakazanie pozwanej zwrotu kwot ewentualnie wpłaconych przez skarżącą w oczekiwaniu na zakończenie postępowania, w ramach wykonania zaskarżonej decyzji, a także zwrotu wszelkich innych kosztów poniesionych przez skarżącą w ramach wykonania wspomnianej zaskarżonej decyzji;
- w każdym wypadku, obciążenie pozwanej kosztami postępowania oraz innych kosztów i opłat związanych z niniejszym postępowaniem, poniesionych przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga skierowana jest przeciwko decyzji Komisji z dnia 25 maja 2016 r. C(2016) 3121 final (sprawa AT.39792 – Steel abrasives), dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”).

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia zasady bezstronności postępowania, zasady domniemania niewinności i prawa do obrony poprzez przypisanie określonych zachowań Pometon przez pozwaną w decyzji C(2014) 2074 final z dnia 2 kwietnia 2014 r. (decyzji w sprawie transakcji), wydanej w stosunku do Ervin Industries Inc. i Ervin Amasteel, Winoa SA e WHA Holding SAS, Metalltechnik Schmidt GmbH & Co. KG e Eisenwerk Würth GmbH (zwanym dalej „stronami”), i wobec tego wydanie zaskarżonej decyzji bez możliwości oceny spokojnie i bez żadnych uwarunkowań stanowiska Pometon i argumentów poniesionych przez nią na swoją obronę.
  - W decyzji w sprawie transakcji – a zatem zanim Pometon miała możliwość obrony – Komisja wyraźnie przypisała skarżącej takie samo zachowanie, jakie przypisała pozostałym stronom, którym zostało następnie przypisane, również w decyzji w sprawie transakcji i właśnie z powodu wspomnianego zachowania, określone naruszenie art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG. Nieuchronnie i nieodwracalnie zmniejszyło to zdolność Komisji do dokonania bezstronnej oceny w stosunku do skarżącej.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia i błędnego zastosowania art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG, braków i sprzeczności w uzasadnieniu, naruszenia prawa do obrony i zasady ciężaru dowodu poprzez zarzucenie skarżącej przez pozwaną, bez dowodów, uczestnictwa w rzekomym kartelu, w którym skarżąca w rzeczywistości nie uczestniczyła.
  - Zdaniem skarżącej Komisja oparła swoje twierdzenia na dowodach niedokładnych, sprzecznych i budzących wątpliwości interpretacyjne, niewystarczających, aby wykazać uczestnictwo Pometon w domniemanym naruszeniu.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia i błędnego zastosowania art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG, błędów w ocenie, braku dochodzenia i oczywistej nielogiczności, ze względu na przyjęcie przez pozwaną, że celem zachowania przypisywanego Pometon było ograniczenie konkurencji.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia i błędnego zastosowania art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG, braku uzasadnienia i dochodzenia, naruszenia ciężaru dowodu w odniesieniu do czasu trwania rzekomego uczestnictwa skarżącej w domniemanym naruszeniu i w konsekwencji naruszenia art. 23 ust. 2 i art. 25 ust. 5 rozporządzenia nr 1/2003⁽¹⁾, naruszenia zasady pewności prawa, ponieważ Komisja nałożyła karę pieniężną na skarżącą pomimo nastąpienia przedawnienia.
  - Dniem zakończenia rzekomego uczestnictwa Pometon w domniemanym naruszeniu przypisywanego jej w zaskarżonej decyzji nie może, zdaniem skarżącej, z pewnością być data wskazana przez Komisję, lecz co najwyżej data o wiele wcześniejsza, tak iż możliwość nałożenia grzywny powinna zostać uznana za przedawnioną.
5. Zarzut piąty dotyczący zupełnego braku uzasadnienia, naruszenia zasad proporcjonalności, równego traktowania przy określaniu kwoty grzywny, jeśli chodzi o zmianę kwoty podstawowej zgodnie z pkt 37 Wytocznych w sprawie metody ustalania grzywien nakładanych na mocy art. 23 ust. 2 lit. a) rozporządzenia 1/2003.
  - Zdaniem skarżącej Komisja posłużyła się art. 37 wspomnianych wytycznych w sposób oczywiście dyskryminujący, stosując w przypadku Pometon obniżenie kary znacznie mniejsze niż w przypadku pozostałych stron.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Tekst mający znaczenie dla EOG) Dz.U. L 1 z 4.1.2003.